

RODOBRANECKÝ KATECHIZMUS

Poznajme sa,
Milujme sa,
Nedajme sa!

VYDALO ÚSTREDIE RODOBRANY,
BRATISLAVA, 1928.

I. Rodobrana

1. Čo je Rodobrana?

Rodobrana je združenie mravne zachovalých, oddaných a smelých slovenských národných pracovníkov a bojovníkov, ktorí sa venujú nežistnej a obetavej obrane Národa.

2. Prečo vznikla Rodobrana?

Lebo v svetovom zápase národov každému malému národu hrozí utlačovanie a vykorisťovanie väčšími národami, menovite hrozí to nášmu Slovenskému Národu, obklúčenému vonkajšími a vnútornými nepriateľmi. Títo na nás nanútili sebaobranný boj a pre tento obranný boj bolo treba sa organizovať.

3. Ako sa utvorila Rodobrana?

Sdružilo sa niekoľko odhodlaných a obetavých slovenských národovcov a založili „Rodobranu“, aby bránila rod a odrážala útoky na reč, slobodu, chlieb, školy, kostoly a všetky duševné a hmotné majetky slovenského rodu.

4. Proti čomu treba brániť Národ?

Proti každej krivde, proti nezamestnanosti, proti hmotnému a duševnému ožobráčaniu, proti telesnému a mravnému ochabnutiu.

5. Proti komu treba brániť Národ?

Proti verejným a tajným nepriateľom, ktorí zjavne alebo kryte siahajú na naše národné práva, ktorí nám krivdia, nás do biedy vrhajú, utlačujú, berú nám chlieb, klamú, terorizujú, vyžierajú, korumpujú.

6. Ako treba Národ brániť?

Zápas o život a blahobyt vyžaduje od jednotlivcov ako i od národov čo deň to väčšie napnutie síl. A len v jednote a svornosti je sila.

Jednotlivec nie je vstave ani seba obrániť dostatočne, tým menej svätú vec Národa. Preto treba sa zorganizovať v pevný jednotný šik, ktorý odrazí svojim spoludržaním akýkoľvek útok.

Jeden za všetkých, všetci za jedného!

7. Aký obranný boj je úspešný?

Len dobre pripravený, jednotne vedený, kde bojovníci disciplinovane poslúchajú rozkazy bratovodcov, húževnate pracujú a bojujú, vytrvávajú do konca, a keď treba, obetujú i svoj život.

8. Čo je úlohou Rodobrany?

Národné povedomie upevniť a rozširovať, cudzím nedovoliť kaziť a vyžierať Národ, pestovať ducha svornosti, priateľstva a spoločenskej disciplíny a vychovávať ľudí smelých, pohotových a obetavých.

9. Prečo je Rodobrana potrebná?

História aj nás upozorňuje: neveriť cudziemu, ani keď dary nesie. Nemožno dôverovať v bratských frázach iného národa. Jedine na vlastné sily smieme sa opierať, lebo aj jednotlivci, aj národy len toľko práv, chleba, cti majú, koľko si sami vydobyjú.

II. Obrana rodu

10. Čo má brániť Rodobrana?

Krv, zdravie, reč, svojráz, tradície, mravy, chlieb, prácu.

Naším heslom je: Nebát sa a nedat' sa okradnúť!

11. Ako brániť slovenskú krv?

Vo svetovom zápase len početné a zdravé národy obstoja. Preto musíme sa starať, aby naša mladá mala zabezpečené živobytie a čím skôr mohla si založiť rodinný krb. Zachovať musíme každú kvapku slovenskej krvi, aby nemusela vyvandrovať z vlasti, každú dušu, aby sa neodnárodnila.

12. Ako máme smýšľať o zdraví?

Zdravie je najdrahším pokladom jednotlivcov a tak i národov. Len telesne a mravne zdravé národy prekvitajú. Preto odstrániť musíme príčiny biedy, nezdravé byty, bojovať proti kliatbe alkoholizmu, zachovať čistotu krvi od pohlavných chorôb.

13. Ako smýšľame o otázke vysťahovaleckej?

Nesmierne ľutujeme všetkých bratov a sestry, ktorí pre dotískanie sa cudzích elementov nemali vo svojej vlasti možnosť výživy a nútení boli zanechať rodinu svoju, polia

a háje a ísť do zahraničia. Pousilujeme sa preto upraviť cesty, po ktorých vyhnaní Slováci prídu domov. Aby sa nám dotiaľ naši bratia v cudzine neodrodili, musíme si s nimi dopisovať, ich navštevovať a byť na strážni, aby ani jeden Slováčik ďaleko od svojej domoviny nezabudol na svojeť.

14. Čo s inojazyčnými obyvateľmi Slovenska?

My stojíme na kresťanskom základe a doprajeme inojazyčným obyvateľom všetko, čo vyžaduje všeludskosť. My chceme, aby sa cítili vo svojom rodisku doma a stali sa spokojnými, osožnými a spoľahlivými spoluobčanmi. Avšak toto len pod tou podmienkou, že budú verní nášmu štátu a prvenstvo Slováčkov na Slovensku a slovenský národný ráz krajiny uznajú. Musíme ich povzbudzovať, aby sa naučili slovensky správne rozprávať a písať. Preto v tejto veci vďačne a ochotne poskytujeme im rady a pomoci.

15. Čo s hanobiteľmi slovenčiny?

Nedovolíme nikomu na svete šliapať po našej materinskej reči! V školách musí znieť čistá slovenčina, tlačivá, nápisy musia byť vyhotovené správnou a nie spotvorenou slovenčinou. Ľudí, ktorí nerešpektujú naše rečové práva, ktorí uponižujú naše národné city, nesmieme

podporovať ani morálne, ani hmotne. Upozorníme ich a ak si toho nevšimnú, zasiahneme rodobranecky.

16. Sme už všetci dostatočne vzdelaní?

Pousilujeme sa, aby každý po skončení svojej dennej práce siahol po dobrom časopise, knihe a stále doplňoval svoje vzdelanie. Tým istým cieľom usporiada Rodobrana kultúrne a hospodárske kurzy.

17. Čo sú hlavné smery ľudovýchovnej činnosti Rodobraný?

Hlavné smery ľudovýchovnej činnosti sú:

a, Zdravotníctvo (prvá pomoc, hygiena, ošetrovanie chorých, obrana proti epidémiám, boj proti nákazlivým nemociam a boj proti alkoholizmu).

b, Telocvik, pestovanie športov (turistika, atletika, skauting).

c, Vychovať ľud pre sebaobranu (požiar, voda, nehoda, úraz).

d, Hospodárske a občianske znalosti (poistenie, družstevníctvo atď.).

18. Máme pestovať svojráz?

Veľmi dôležitou čiastkou národnej kultúry je svojráz národa, prejavujúci sa menovite v krojoch, výšivkách, spevoch, hudbe, obyčajoch. My musíme veľmi prísne dbať, aby naše kraje, dediny a ich obyvatelia neodvrátili sa od svojráznych zvykov, ale naopak: aby ich dôkladne pestovali.

19. Máme národné tradície?

Nepriatelia naši často zapierajú našu národnú samobytnosť, dôvodiac, že my, Slováci, nemáme národných tradícií. Toto je hrubá lož. Máme, chvála Bohu, toľkých slávnych mužov i slávnych dní v histórii, že sebavedome a hrdo môžeme ich oslavovať. Pri podobných oslavách musí Rodobrana viesť, ich usporiadať, zúčastniť sa na nich v rodobraneckej rovnošate pod prápormi. Ale cudzie tradície spolu s neprajníkmi Slovenského Národa nebudeme oslavovať.

20. Máme aj zvláštnu rodobraneckú tradíciu?

Áno. Predkovia rodobrancov sú všetci, ktorí svoj život venovali a obetovali na obranu slovenského rodu.

Naši pohádkoví predkovia sú tí povestní čierni rytieri, ktorí spočívajú pod Sitnom a o ktorých povestí hovorí, že keď bude Národ v nebezpečí, vzkriesia sa a pôjdu bojovať za Národ.

Naši historickí predkovia sú kuruci Adama Javorku, Mikuláša Šibrika, Jána Radaloviča, Antona Malovického, Štefana Lazého a tak aj Janošikovci, ktorí na obranu slobody, chleba, reči neľutovali svoje životy v boji proti cudzím utlačovateľom a vykorisťovateľom.

Rodobrana s vrelou pietou chráni pamiatku slovenských legionárov, padlých v boji za oslobodenie Národa a nikdy nezabudne ani na národných mučeníkov, ktorí padli v obrane rodu ako opravdiví rodobrancí:

Hlohovec, 16. okt. 1848. Holuby, 20. okt. 1848. Šulek,

Polhora, 18. okt. 1896. Michal Nepšinský, Verona Tičiaková.

Lisková 1. febr. 1902. Jozef Šefer.

Černová 27. okt 1907. Jozef Hlinka, Ignác Janček, Katrína Demková rod. Hubová, Rozália Faga, Antonia Lejko, Pavel Janči, Michal Polievka, Jozef Demko, Jozef Lejko, Andrej Uhrina, Terezia Demková rod. Jeleniková, Jozef Lajčiak, Andrej Šulík, Jozef Fula.

Ružomberok 1. dec. 1918. Viktor Bystričan.

Bertotovce, 9. aug. 1919. František Majoch.

Námestovo, 10. okt. 1920. Anton Jackulik, Ignác Fenik.

Trnava, 28. marca 1921. Štefan Mikuš.

Košice, 22. sept. 1923 Štefan Forray.

Nižný Šebeš, 6. júla 1925. Matej Hula.

21. Ako brániť slovenskú mládež pred mravným úpadkom?

Spoločný pastiersky list slovenských biskupov (okt. 1927) s otcovskou bolesťou žasne nad dnešnou nevereckou výchovou mládeže a nazýva ju „hromadnou vraždou duší“.

Pastiersky list vyhlasuje, že „otravovanie detských duší je zločinom našich časov“ a žaluje sa „tisícraz nešťastne oné detské duše, ktoré nikdy nemaly príležitosti medzi vrstovníkmi svojimi poznať a konať rovnosť a bratstvo“.

Úlohou Rodobraný je národný dorast pred týmto nebezpečím brániť, k úcte authority ho priučovať a pestovať povedomie „rovnosti a bratstva“ v duchu Kristovom.

22. Ako brániť otcovskú hruď?

Role slovenské patria slovenskému ľudu. Musíme žiadať spravodlivé prevedenie pozemkovej reformy a prípadne revíziu doterajších prídeltov, aby práve tí najchudobnejší dostali sa k zemi, k prameňu to ich živobytia. Štátnym a úverom sa má umožniť, aby aj úplne chudobný Slovák mohol dostať domec, zem, a nebol núdzou hnaný do vyhnanstva.

23. Ako brániť chlieb, prácu, zárobok?

Ozobračovať slovenský ľud ďalej nedovolíme. Kým i jeden jediný schopný Slovák je bez chleba, bez práce a bez pozemku, zatiaľ cudzí nemajú práva dotískať sa k nám a vyžierať nás.

Chlieb, práca a otcovské role patria nám a našim deťom a nikomu inému.

24. Ako sa dívame na socializmus?

Naša civilizácia je chorá, lebo umožňuje jednotlivcom nahrabať zbytočné milióny z potu vykorisťovaných, kým pracujúcich vrhá do biedy a zúfalstva.

Žiadame preto spravodlivo rozdeliť prácu a zárobky. Kto nepracuje, nech nejde: ale kto pracuje, nech dostane spravodlivú odmenu.

Žobráci, žobráccke národy nič nepridajú všeludskej kultúre. Vykorisťovanie považujeme za hriech a bojujeme proti nemu.

Nesmieme čakať len od iného pomoc, ale snažiť sa musíme vo všetkom sami si pomáhať, menovite na hospodárskom poli. Musíme zakladať úverné a potravné družstvá, kresťanské roľnícke združenia a odborové organizácie. Byť tyranom je oškľivosťou, ale byť otrokom, je ešte väčšou hanbou.

III. Duch Rodobraný.

25. V čom má rodoobranec vynikať?

Veriť v silu spravodlivosti, postaviť sa a pomôcť si proti nespravodlivosti, obetavosťou a smelosťou odčiniť nesprávnu a krivdu, očistiť vlast' od kľatby hriechov vlastných a cudzích, neohrozene veriť v konečnom svojom víťazstve a nikdy nezúfať.

26. Ako sa chovať voči nespravodlivosti?

Nespravodlivosť je zákonom kráľovstva satanovho: spravodlivosť však zákonom kráľovstva Kristovho, ktorého vojakom je každý rodoobranec.

Kto strpí nespravodlivosť - páchanú na ňom alebo na inom - je spoluvinníkom.

Nestrpieť nespravodlivosť, všade a vše hlásať pravdu, povedať svoje každému, priateľovi i nepriateľovi. Pozdvihnú protestné slovo a postaviť sa na stanovisko sebaobrany a svojpomoci.

Beda deťom nemých otcov!

27. Ako pripravovať národ k boju proti nespravodlivosti?

Najprv musíme vykonať očistu v samom národe a to silnou rukou a pevnou vôľou. V očiste treba postupovať odhodlane a bezohľadne. Nie len ústami, ale hlavne skutkami.

Musíme národ očistiť od korupcie, osobníckárstva, pažravosti. Spása národa je v mravnom obrodení!

28. Čo je svojpomoc?

Na základe sebaurčovacieho práva národov prináleží nám právo a povinnosť sebaobrany a svojpomoci.

Sme dospelý národ, nechce sa nám teda očakávať a žobrať o milosť a prosiť od iných, čo je na základe Božských a prírodných zákonov naše.

Sami chceme rozhodovať nad všetkým, čo nám patrí a nedovolíme cudzím miešať sa do našich národných vecí.

29. Ako vystúpiť proti krivdám?

Nestrpieť mlčky žiadnu krivdu, nezákonnosť, prehmat, násilnosť. Presvedčať krivditeľa, odhovárať a neposlúchnuť ho. Odhovárať iných, aby krivditeľa nepodporovali. Zbilagovať a bojkotovať nepriateľov Národa. Dať zjavný výraz nesúhlasu, brať násilníka na zodpovednosť, odopreť pomoc nespravodlivému počínaniu, vzdorovať teroru. Slovom, použiť všetky prostriedky, kým sa len srovnávajú s ľudskou dôstojnosťou. Dať pocítiť, že sme pohotoví, silní a smelí.

30. A keď to všetko nepomôže?

Rytierskosť vyžaduje, aby sme nesiahli po fyzickej obrane, kým je len trocha nádeje, že protivník uzná našu pravdu.

Keď nás však protizákonne napadnú a niet úradnej moci, ktorá by mohla zabrániť zjavnému násiliu, vtedy platí zásada: proti teroru teror, proti pästi päšť!

Na takéto zakročenie príjde však iba vtedy, keď ďalšia ústupčivosť bola by už útekem, nemužskou zbabelosťou, hanebnou národnou zradou. Keď nás božské i prirodzené zákony oprávňujú na sebaobranu, môžeme vystúpiť čo najrozhodnejšie, rodoobranecky.

31. Čo robiť, keď sa inému krivdí, keď slabší je napadnutý?

Keď rodoobranec vidí, že neznámemu človekovi sa krivdí, nesmie sa od neho odvrátiť so slovami: „čo ma po ňom“, ale veľkodušne a sebavedome má brániť ukrivdeného.

Ochraňovať slabých a neprejsť ľahostajne popri krivde, lebo ľahostajnosť je spoluvinná za hriech a krivdu. Kdekoľvek vidíme, že sa krivdí niekomu, nečakajme na vyzvanie, ale sami prikočme na pomoc. Musíme byť rytiermi, ktorí s radosťou ponúknu svoju silnú ruku na ochranu slabých.

32. Ako sa srovnáva energický výstup s kresťanskou pokorou a poníženosťou?

Pokora a poníženosť kresťanská neznamená hanebnú a hnusnú zbabelosť. Aj svätí vystupovali energicky, slovom, skutkom, ba aj mečom proti nepriateľom pravdy.

My nikoho nenávidíme, nezávidíme nikomu, nie z pomsty alebo z hnevu vystupujeme proti cudzím krivditeľom.

My odsudzujeme zbabelú pasivitu a žiadame aktívnu lásku k svojetí.

33. Čo by bolo najväčšou hanbou pre rodoobrancu?

Zbabelosť voči zlému, bojzľivosť v útoku a v prenasledovaní zla, páchaného proti Národu.

Zbabelosť, prekliate to dedičstvo stáročného otroctva, musíme z Národa vykoreniť.

Z otroctva k slobode privedie nás cesta smelosti a obetavosti. Nežiadame mimoriadnu, nadľudskú obetavosť svätých alebo hrdinskosť našich otcov a bratov, padlých na bojištiach, ale žiadame od rodoobrancov „občiansku smelosť“.

34. Čo je tá „občianska smelosť a obetavosť“?

Nestrpieť otroctvo mravné, kultúrne, ani hospodárske, ani politické.

Rodobranec vždy musí byť verný k zástave spravodlivosti. Musí byť dôsledný. Keď sa boj započal, treba vytrvať do konca. Rodobranec nesmie nikdy utiecť, bojište opustiť, svoj čin odtajiť, pred následkami trnúť. Musí povedome a hrdo znášať následky svojho národného činu. Preto treba zavše vopred si všetko premyslieť a dobre sa prichystať na každý rodoobranecký čin.

Naša čierna košeľa môže byť oplŕvaná, blatom obkydaná, ale srdce musí byť prosté bojzľivosti a ruky čisté od korupcie a hmotárstva.

IV. Rodobranecké povinnosti.

35. Čo sú povinnosti rodobranca voči vlasti?

Byť verným, osožným a obetavým synom Národa, starať sa o jeho zachovanie, blahobyť a vývoj, odrážať útoky naň zvonka i zvnútra podniknuté, a napokon hojiť krivdy a bolesti na ňom spáchané.

Vlast' považuje rodobranec za predsieň našej večnej, nebeskej vlasti, chce ju posvätiť čnosťami, povzniesť prácou, očistiť od špiny a hriechov a od pijavíc.

36. Čo sú naše povinnosti voči národnej kultúre?

Poznať dejiny Slovenského Národa, pestovať literatúru, čítať a podporovať národnú a kresťanskú tlač a napomáhať kultúrne ustanovizne.

37. Čo sú povinnosti rodobranca proti cirkvi?

Spoločný pastiersky list slovenských biskupov z okt. 1927. upomína kresťanskú verejnosť, že „v našich časoch vypovedaný je cirkvi boj na život a na smrť a naša obrana si vyžaduje neporovnateľne viacej obetí, ako za doterajších období dejín cirkevných“.

Rodobranec koná svoje náboženské povinnosti, lebo „spravodlivý žije z viery“ (Sv.Pavel). Rodobranec chová sa proti bratom iného vierovyznania snášanlivo, s bratskou láskou.

Človek bez vierovyznania, neverec, nemôže byť členom Rodobrany a keby sa rodobranec hrubo previnil proti svojim náboženským povinnostiam bude vyobcovaný z obce rodobraneckej.

38. Ako sa chovať proti neverectvu a nemravnosti?

My sme kresťania vychovaní Kristovými tradíciami, preto všetok svoj vplyv a všetku našu energiu hodíme do boja proti rozširovateľom nekresťanských a nemravných názorov. Žiadame križe do škôl, kresťanskú výchovu našich dietok a pri najmenšom mať ohľad na naše náboženské cty.

39. Čo sú naše povinnosti proti štátu?

Jedným z najhlavnejších úloh rodobrancov je vymôcť spravodlivý štát. Naším cieľom je, aby Česko - Slovenská Republika stala sa silnou baštou spravodlivosti a aby dobré meno štátu a Slovákov bolo zachované doma i v zahraničí.

Postavíme sa proti všetkým nepriateľom štátu. Zachovať chcem štát Čechov a Slovákov a jeho republikánsky ráz a osobitosť Slovenského Národa v rámci tohoto štátu. Štát a Národ brániť budeme až do poslednej kvapky krvi. Žiadame opravdivú „ľudovládu“, nie taký poriadok verejného života, kde - ako v terajších spotvorených takzvaných „demokraciach“ - isté kliky vyárendujú a zneužívajú štátnu moc pre svoje sebecké ciele.

Ako kresťania uznávame, že moc je Božského pôvodu; vrchnosti poslúchame, kým ony konajú Bohom im určené povinnosti.

40. Čo sú povinnosti rodobranca proti svojej obci?

Rodobranec nech je vzorom občana, ktorý sa stará o zveladenie svojej obce, nedovolí, aby obecné hospodárstvo prešlo do rúk nepriateľov a pomáha dobrými radami bratom, ktorí zasedajú v obecnej správe.

41. Čo sú povinnosti rodobranca voči svojim rodobraneckým vodcom?

Vznešenosť a vážnosť vytýčeného cieľu Rodobrany vyžaduje prísnu, takmer vojenskú kázeň rodobrancov.

Keďže Rodobrana je živým svedomím Národa, rodobraneckí predstavení rozkazujú v mene Národa a preto rodobrancí majú bez opytovania sa, rozumkovania a váhania splniť vždy ich rozkazy. Veď v rozakze bratskom poslúchajú vlastne hlas Národa.

Povinnosť rodobrancov je podliehaní veleniu vodcov a nikdy ich neopustiť, ich autoritu a česť pred svojimi a cudzími brániť.

42. Čo sú povinnosti rodobranca voči svojim rodobraneckým bratom?

Musíme si vzájomne, kamarátsky dôverovať, v ťažkostiach sa napomáhať, pestovať najužšie priateľstvo, nestrpieť v družinách sváry, špinavé osobné osočovanie a pomlavy. Roztržky máme vybaviť medzi sebou, pred vlastným rodobraneckým bratským súdom, na vonok zachovávať tajomstvo a, keď treba, i obetovať sa za svojho rodobraneckého brata.

Vznešený cieľ Rodobrany vyžaduje, aby vzájomný pomer bratov - rodobrancov bol srdečný, bratský. Tento bratský pomer nech je tak úprimný, aby sa jeho blahodarný účinok uplatňoval aj v styku v živote mimorodobraneckom.

43. Čo sú rodobrancove povinnosti proti sebe samému?

Rodobranec, ako člen národnej obrannej stráže a legionár Kristov, je vzorom poslušnosti voči svojim bratom nadriadeným, príkladom bratskej svornosti, kresťanského a slovenského povedomia, rytierskej smelosti, dobrosrdečnosti a tvrdej neústupnosti vo veciach národných.

Dbá o svoje duševné a telesné zdravie, pridŕža sa viery a tradícií, vykorení hriechy, pramene to chorôb biedy, lenivosti. Nikdy nelhá ale pravdy sa vždy zastáva. Vychová zo seba charakterného, smelého a obetavého národovca.. Vie vždy vystupovať ako dôstojný syn Národa Slovenského, koho živí viera v krajšej budúcnosti svojho rodu.

V. Rodobraneká služba.

44. Z čoho pozostáva „rodobraneká služba“?

Ako je vojenská, porotná, hasičská, alebo nočná služba občanov, tak je aj služba rodobraneká.

Táto dobrovoľná rodobraneká služba nevyžaduje nič nového, zvláštneho, neobyčajného, mimoriadneho. Pozostáva len z malých činov, konaných však verne, svorne, dôsledne, smele a vytrvanlive.

Kde sa majú konať vlastenecké, náboženské povinnosti, rodobranec má byť všade prítomný, ba prvý. Má podporovať, rozširovať a zveľadovať každú dobrú vec.

45. Čo je miestna družina?

Miestna družina je združením v jednej obci bývajúcich rodobrancov pod jednotným vedením.

Organizačný poriadok Slovenskej Ľudovej Strany o miestnej družine rodobranekej hovorí toto:

§ 5. „Kde sa prihlási aspoň 7 členov do rodobranekej družiny, utvorí sa v rámci miestnej organizácie miestna rodobraneká družina.“

Kde je viac než 7 členov, založia sa ďalšie „sedmičky“ a tieto spolu tvoria miestnu družinu.

46. Prečo sa má šíriť Rodobrana?

Keď jednotlivec vystupuje sám, môžu ho premôcť. Ale keď súčasne mnohí, organizovane vystupujú, stanú sa nepremožiteľným šikom.

Preto: všade založiť, udržať, rozvíjať Rodobranu a pestovať duch „rodobraneký“ (svornosť, kamarátstvo, disciplínu, smelosť).

47. Ako účinkuje miestna rodobraneká družina?

Členovia sa schádzajú, čítajú úradný časopis, rokujú o bežných veciach. Schádzajú sa so susednými družinami. Usporiadajú prednášky, porady, shromaždenia, slávnosti, kurzy, výlety, výstavy, zábavy, atď.

48. Čo musí robiť, kto chce sa stať rodobrancom?

Slovák, v ktorom žije duch slávnych predkov a chce si stať do radu rodobrancov, má sa hlásiť u správcu miestnej rodobranekej družiny. Prihlásivší sa stane sa členom dočasným a len po zkušobnom čase stane sa riadnym rodobrancom.

49. Koľko členov chceme získať do Rodobraný?

Názov „rodobranec“ má byť pojmom, členstvo v rodobranekej družine vyznačením. Rodobrana nie je hračkou na vojsko, nie je prostriedkom a rebríkom pre osobníckárske ciele. Je historickou potrebou a má vznešené povolanie.

Preto v Rodobrane majú miesta len šľachetne smýšľajúci nadšenci. „Po jednom poznáte všetkých“, preto pri prijatí nových členov treba byť pozorný a opatrný. Žiadosť o prijatie môže byť bez odôvodnenia odmietnutá dl'a spomenutého §-u Organizačn. poriadku, čím miestnej družine je zabezpečená možnosť priberať si len hodných a súcich spolubojovníkov.

50. Ako znie rodobraneká prisaha?

Sľubujem na predrahú Svätú Krv Kristovu, že brániť budem slobodu kresťanskej viery všade a vždy;

že budem pracovať a bojovať za vlasť, za práva, česť a blahobyť svojho národa slovenského;

že sa nedám sklátiť v boji za pravdu a spravodlivosť ani prosbou, ani hrozbou;

a že chcem žiť a mrieť ako verný a poslušný bojovník Kristov.

Tak mi Svätá Krv Kristova pomáhaj!

51. Aké sú slúžobné zaviazanosti Rodobranca?

Nosiť odznaky, pozdravovať sa rodobranekým pozdravom, navštevovať rodobraneké schôdzky, predplácať a čítať úradný časopis „Rodobrana“, platiť dobrovoľnú rodobranekú daň a vyrukovať v rovnošate pri slávnostiach.

Odznak Rodobraný (užívaný ako kovový odznak alebo ozdoba na čiernej náprsenke, na trojhrannej čiernej rodobranekej zástave) je dvojramenný apoštolský kríž Sv. Metoda, ovenčený tŕňovým vencem. Pri hromadnom vystupovaní nosia rodobranci čierny slovenský klobúk so širokou particou (§ 1. a 15. Organizačného Poriadku.)

52. Čo sa stane s neposlušným a proti Národu alebo cirkvi previnivším sa rodobrancom?

Rodobranec podlieha disciplinárnej právomoci svojich veliteľov, ktorí majú právo disciplinárne potrestať previnivšieho sa rodobranca udelením ústneho bratského pokarhania. V prípade ťažších previnení Správna Rada rodobranekej družiny môže previnilca vylúčiť z Rodobraný (§ 4.)

53. Kto dbá, aby rodobranci konali svoje povinnosti?

Každá miestna družina má správcu a námestného správcu.

Správca je na základe §-u 7. členom výboru miestnej organizácie Slovenskej Ľudovej Strany.

Je zvykom ustanoviť za správcu staršieho človeka s istým spoločenským postavením, ktorý je poradcom a otcovským priateľom rodobrancov, kým družinu vedie vlastne jeho námestník (Ľudove „veliteľ“ alebo „náčelník“ zvaný).

Dozor nad miestnymi družinami má okresný správca Rodobraný (jeho námestník), ktorí je členom okresného výboru Slovenskej Ľudovej Strany na základe §-u 9. Org. por.

54. Ako sa stýka miestna družina s ústredím?

Miestna družina povinná je posielat' s času na čas podrobnú zprávu o svojej činnosti. Zasiela tieto zprávy a dostáva dopisy od Ústredia Rodobraný cestou okresného správcu. Kým miestna družina nie je ešte do okresnej družiny vtelená, posielala dopisy priamo Ústrediu na adresu „Redakcia časopisu „Rodobrana“. Telocvičná ul.18. Bratislava.“

VI. Pomer Rodobrany k Slov. Ľud. Strane Hlinkovej.

55. Prečo je Rodobrana úzko spojená so Slov. Ľud. stranou Hlinkovou?

Lebo Hlinkova Slov. Ľudová Strana je jediná, ktorá na politickom bojišti za práva, reč a blahobyt Slovenského Národa dôsledne, smele a úprimne bojuje. V prospech Ľudovej Strany Rodobrana sa podujala „vzbudzovať záujem o verejnú činnosť vôbec, šírením národného povedomia a kresťanského presvedčenia pripravovať pôdu programu Slov. Ľud. Strany a za tento program agitovať, ďalej pestovaním disciplíny a preukazovaním obetavosti udržiavať zásady strany v stálej sviežosti.“

56. Či je Rodobrana povolená?

Na túto otázku odpovedalo vyhlásenie, ktoré vláda Č.S.R. na protirodobraneckú interpeláciu českých socialistov dňa 26. jan. 1928 pod č. 1437. v posl. snem. dala. Osvedčenie znie takto: „Slovenská rodobrana je takrečene organizáciou voľnou. Povolanie úrady venujú jej, ako každému podobnému hnutiu, náležitú pozornosť. Povinnosťou príslušných úradov je dbať aby každé verejné hnutie uplatňovalo sa len v medziach zákonom dovolených a aby zabránené bolo akýmkoľvek prejavom a podnikom ktoré by sa priečili zákonu a ktorými by bol ohrozený pokoj a poriadok. Tento svoj úkol príslušné úrady i voči rodobrane a jej členom doposiaľ plnili a budú ho plniť i na budúce.“

Uverejňujúc toto vládne vyhlásenie, náš časopis „Rodobrana“ zo dňa 31. jan. 1928 pridal k tomu:

„Odpoveď táto je pre nás veľavýznamná, nakoľko proti všetkým dosavádnym četníckym perzekúciám jasne určí stanovisko vlády: RODOBRANA JE VOĽNÁ

ORGANIZÁCIA. Od tejto chvíle proti každému záškodníkovi nášmu, ktorý pomocou četníckych bodákov by chcel znemožňovať naše organizačné pohyby, musíme uplatniť tento autentický vládny názor. Odo dneška nemôže byť ani jeden bojko v pochybnostiach, či smie vstúpiť do Rodobrany alebo nie. Národ to káže a vláda povolila.

57. Prečo je treba vedľa strany osobitne aj Rodobrany?

Úlohou Rodobrany je zväčšiť národnú silu vo veľkej politickej borbe o slobodu a blahobyt Národa. Rodobrana je potrebná, ako útočná rota autonomistického vojska, ktorá vždy a všade je ochotná a pohotová oddane konať aj tie najťažšie služby.

Politické strany sú viazané programami, obvyklými politickými spôsobami, taktickými ohľadmi, kým Rodobrana svojou pohyblivosťou a stálou pohotovosťou a pripravenosťou len na rozkaz vodcu čaká. Rodobrana má byť vo veľkom telese Strany chrbtovou kosťou, má zaplniť organizmus strany duchom disciplíny a obetavosti. Rodobrana má spojiť národných pracovníkov, inteligenciu i pospolitosť, stárež a mládež v jeden bratský, kamarátsky šik a svojou prácou doplniť politickú činnosť Strany.

58. Čo je povinnosťou rodobranca voči Strane?

Za autonomistický program Slov. Ľud. Strany agitovať, zásady Strany rozširovať, získať nových členov pre Stranu, podporovať tlač Strany atď.

Zvláštnou povinnosťou je na základe rezolúcie Klubu Poslancov a Senátorov Slov. Ľud. Strany zo dňa 20. jan. 1923, ako poriadatelia na shromaždení, porade alebo slávnosti, zábave dbať o udržanie poriadku.